

PRASK (1) *sb m*

A sg prask.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Cios, uderzenie, raz; przen; ictus Cn:

*Zwrot: »na prask ugodzić« [= napotkać nieprzewidziane trudności]: [Dom] TO piekło nie nátkáne [...]. Wierę nam łnadź zgłupieie on chytry przechyrá [który zaczął budować własny dom]. Co ná cudzym [tj. kiedy nie miał własnego domu] rozdymał/ przepieruiąc chodził/ Aleś teraz też dyable/ tu ná práłk vgodził. *RejZwierz* 136.*

Synonimy: raz, uderzenie.

MC